

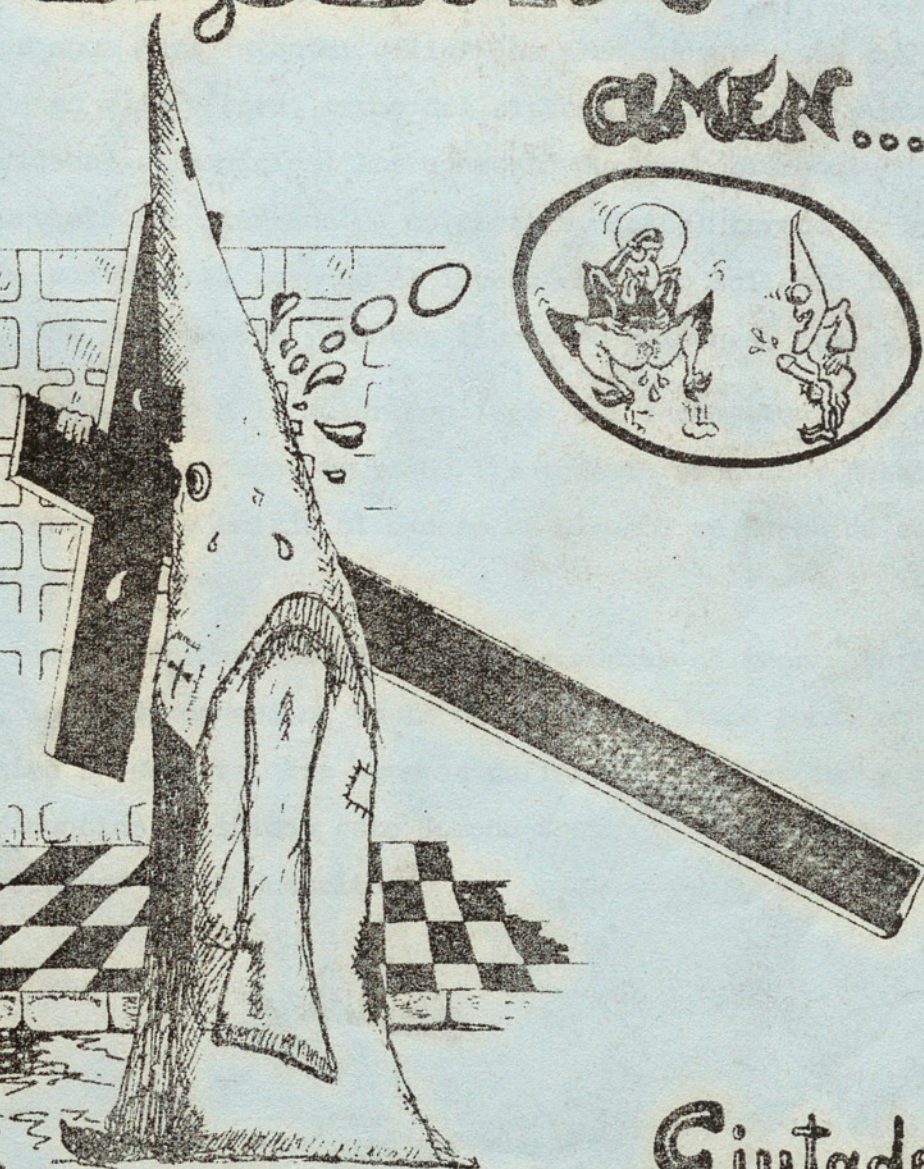
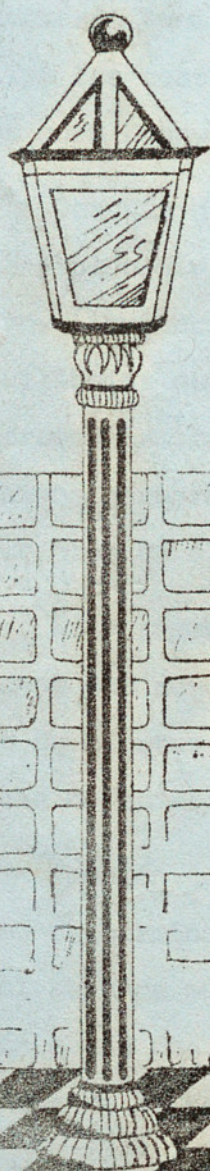
AMBRE-
TRES

SCANT

ESQUITX

QUEN.....

Ciutadella*

LOMIX ~ NOTÍCIES ~ ROCK ~ POESIA ~ ART

Critiques Sugereñcies: 9 Partat. 453

EDITORIAL PARA UNOS HEROES DE LA NOCHE

En la madrugada del martes pasado cuando una pareja de turistas después de intentar dormir la borrachera en la barca de un amigo pescador, vieron pasar el 4 latas de la Policía Municipal, pararon a estos con la sana intención de que los llevaran a su domicilio. Los héroes de la noche no solo no los llevaron a su casa sino que después de llevarles a la Comisaría Municipal, pedirles la documentación y al no llevarla uno de ellos los castigaron con el recién adquirido "gas paralizante" suponemos que para ensayar su nuevo juguete.

Después de pasar seis horas en el calabozo, dos más de las preceptivas y al pedirles agua para intentar paliar los tremendos efectos del spray (irritación de ojos y cara, ardor del sistema respiratorio y desequilibrios nerviosos) el municipal les contestó que se bobieran la del retrete. Es importante resaltar que el calabozo municipal carece de las mínimas garantías sanitarias, estando el lavabo embozado saliendo los excrementos de él, las colchonetas y mantas llenas de chinches, etc.

Es peramos llegue esto a la autoridad, esta vez incompetente, y deseamos que semejantes salvajadas, fruto de las todavía prácticas fascistas de ciertos elementos, o quizás el exceso de alcohol en horas de servicio no se repitan,

También queremos recordar que si queremos remediar el creciente consumo de heroína, la mejor manera no es la de cerrar el único local en el cual se hace música en directo. Nos estamos refiriendo al "Estels" y también a las dos denuncias recibidas esta Semana Santa ^{desde} los mismos elementos de la heroicidad antes descrita.

DIOS SALVE AL REY.

SEGUN, PUEDEN VDS. VER POR
LA FOTO-SATELITE SE PRECISA
UN TIEMPO DE CONONES EN
TODA LA PENINSULA, Y POR
DESBARRA EN LOS GUSIS,
EN HONDURA... AHOR TOPE, NO?

PAGINA 3

XAFARDERA

→ @ Què passarà amb el Roser?
Un temple restaurat amb diners
publics quins us tindrà? Serà ex-
clusivitat de la Capella Davidica?
Tindrà la funció pública prevista?
Demanau-ho al vent.

→ @ Dijous dia 5 al fosquet assistirem a
una intervieu al programa "temps de parau-
la" presentat per Bep Portella; al prin-
cipi, davant dels miors teníem l'ànima
gelada, com un equip que juga a fora
camp i no endevina prou bé la bola;
al descans i força cervesa escaufò-
rem les intervencions d'un programa
que de primer no sabíem què dir. després
ens semblava breu, massa breu! Confiam
que ens tornin convida un dia d'aquest sep

⚡⚡⚡ @ Des d'aquí donam l'enhorabona al reportatge de J.B. Marques, asò ens fa pensar que no esteim tan sols com su-
posàvem al principi del principi

⚡⚡⚡ @ Tenim il·lusions de fer algun nombre coordinat i a mitges amb la revista Aterreu de Ferreries, sempre i quan les mutues insolències no fermetin

⚡⚡⚡ @ Dissabte dia 14, se jugà un partit de futbol antològic entre els SEGADORS (9) i els ASFIXIAS BOYS (5). Clar domini dels SEGADORS jugant un futbol ràpid. Van riure molt i ens vam posar a tope de cervesa. Van quedar per fer-ne un altre. Dia solejat i amb molt de vent.

A la pròxima esquixada més va-
fenderies !!!

TRES JOVES PINTORS

En Bosco, en Capó i Na Llufríu exposaren a la Sala de Cultura de Sa Nostra. Cadascú d'ells fa l'art al seu entendre i sensació. Els seus orígens immediats, no hi ha més temps que la immediatesa, són l'Escola Municipal de Dibuix. Lloable motivació d'exposar als no "consagrats", quantes vegades hem sentit dir amb supòsit aquest i aquell altre són "consagrats", emperò què vol dir açò?, qui consagra a qui?, potser els artistes no consagrats són aquells qui no han entrat a engreixar, o no han pogut entrar a l'index d'una llista on la rima, el ritme i l'accent és únicament el "marketing" en nom de la cultura. Quants de pintors s'han esdevingut recreatius en la temàtica, perquè el marketing, el marchant, the manager exigien un cert i determinat tipus d'art temàtic, pintar per encàrrec; on seria idò la llibetat artística que sembla hauria de caracteritzar als pintors?

Idò, en aquesta exposició veïrem indeforme la uniformitat, multiforme la desconformitat; som conscients d'una multiplicitat d'art potencial, suposam que allò que s'exposa, serà més i més, si potentment se segueix fent, si aquests tres joves, en aquest cas, no s'aturen de pintar i fan de la pintura una expressió lúcida del seu viure, de sorprendre i entendre la vida visualment.

Aquesta exposició col·lectiva ens demostra que no hi ha manipulacions esteticistes per molt concret i concretat sigui el missatge pintòric del seu mestre, en Pacífic. Només en la pintura d'en Bosco, algunes paròdies són induïdes per la influència. En Capó ens mostra una antològica del seu fet d'antany i fet recent, no hi ha dubte que em qued amb el present, ara s'ha fet incrèdul al matís en general i cerca, a les palpentes, una figuració definitiva on poder moure's i seguir fent, que és el que importa! Na Llufríu és una encisada del paisatge, el paisatge d'un dia no és el mateix vist un altre dia, és a dir, vol trobar-hi una psicologia al paisatge, encara que s'ho dugui bastant amagat li hem descobert l'encís; el seu paisatge és un paisatge en camí, encaminat vers la síntesi del color; sintetitzar, quina gran cosa!, dir el que vols dir i no el que voldries haver dit, així, emperò en pintura!

En Bosco, investiga la figura o l'objecte, la investigació no deixa de ser subjectiva, no té altre camp artístic que no sigui subjectiu, però no és açò tampoc, cerca, recapacita, pensa, decideix el motiu que farà que sigui una obra, defectuosa o indefectuosa, però plena de motivació que amb el temps seria emotivament nostrada. Si, temps i embrutar més teles i pinzells i llapis, necessiten aquests tres pintors joves; la meya no volia esser una crítica elogiosa ni terrorista, aneu a més pobles de l'Illa, que l'art s'ha fet per ensenyar als qui patim depressions televisives.

Damià Coll

LES CAMPANES (Imatges de Crusoe de Saint John Perse)

Home vell de mans nues,

de retorn entre els homes, Crusoe!

tu plomaves, em penso, quan de les torres de l'Abbaye,

com una marea, s'escampava el sanglot de les campanes sobre la Ciutat...

Oh Desposseït!

Ploraves de somniar en les romponents sota la lluna; en els

xiulets de les voreres més remotes; en les músiques estranyes que

neixen i s'apaivaguen sota l'ala closa de la nit,

semblanta als cercles encadenats que són les ones d'una

conquilla, per a l'amplificació de clamors sota el mar...

(adaptació, versió i traducció per ANTONI MOLL
CAMPS)

VELLS SÓNIS D'UN PASSAT NO VISCUT
REFLEXES D'UN FUTUR UNACABAT
HISTÒRIA D'UN PRESENT DEFINIT
LA FLAMA DEL FOC NO ET CREMA
LA FOSCOR DE LA NIT NO ET DEIXA VEURE MES ENLLA
LA MONOTONIA ET CONSUMEIX

QUAN TENS DUBTES ET DIUEN TRAIIDOR
PERQUE NO VIUS DINS LA SEVA REALITAT

PERÒ....

LA SEVA RE-ALITAT COMPARADA AMB QUE??

INHIBICIÓ...

NO-ESPERANÇA...

PUTREFACCIÓ...

AH! CONSCIENCIES PENEIDES

COSSOS EN VIES DE PUTREFACCIÓ.

B.Serra

Fotem al camp
encara hi som a temps
per alimentar sa creativitat
Fotem al camp sino mos ho fotran
que surti el cap de per davall
sa foscor d'un tapai
que no s'amagui el sol
per vesa de sortir
no volgum sa mort d'un grill
només per no voler-lo sentir
Fotem al camp
no el deixeu morir.

FLY

EL MUR (Imatges de Crusoe de Saint John Perse)

El tros de mur és al davant, per conjurar el cercle del somni.

Però la imatge llença el seu crit.

La testa contra l'orella de la grossa butaca, et tustes
les dents amb la llengua: el gust de greixos i de salces t'infecta
les genives.

I somnies en els núvols purs sobre la teva illa, quan l'alba
verda s'aclareix al si de les aigües misterioses.

...Es la suor de saves en exili, la suarda amargant de les
plantes de siliquës, l'acre insinuació dels mangles carnosos ú l'àcida
benança d'una substància negra en les beines...

Joia! Oh joia desfermada en les altures del cel! Les teles
pures resplendeixen, els atris indivisibles són clapats d'herbatges
i les verdes delícies del terra es pentinen en el segle d'un llarg jorn...

(adaptació, versió i traducció per ANTONI MOLL CAMPS)

SI DEL NOM FAS OBLIT,
recorda aquell indret
on ton nom tens sentit
i no esperis res dret;

aplega, corre i bada
si de cas defallit,
vonga una destrallada:
serà un crim sense crit!

ara, ombra fugissera,
immutable et voldria,
un cà messell o fera
tos gestos bordaria;

ta absència seria
possiblement on era!

LUPERT BIS

EL MUR (Imatges de Crusoe de Saint John Perse)

El tros de mur és al davant, per conjurar el cercle del samni.

Però la imatge llença el seu crit.

La testa contra l'orella de la grossa butaca, et tustes
les dents amb la llengua: el gust de greixos i de salces t'infecta
les genives.

I somnies en els núvols purs sobre la teva illa, quan l'alba
verda s'aclareix al si de les aigües misterioses.

...Es la suor de saves en exili, la suarda amargant de les
plantes de siliquës, l'acre insinuació dels mangles carnosos a l'àcida
benança d'una substància negra en les beines...

Joia! Oh joia desfermada en les altures del cell! Les teles
pures resplendeixen, els atris indivisibles són clapats d'herbatges
i les verdes delícies del terra es pentinen en el segle d'un llarg jorn...

(adaptació, versió i traducció per ANTONI MOLL CAMPS)

B. S. BIS

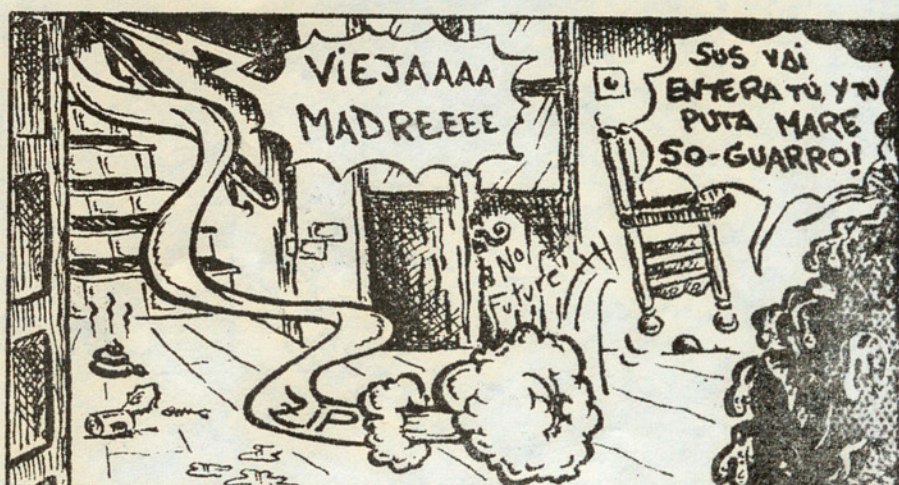
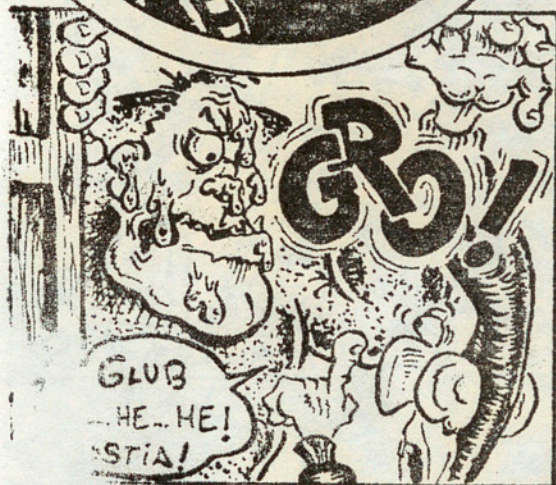
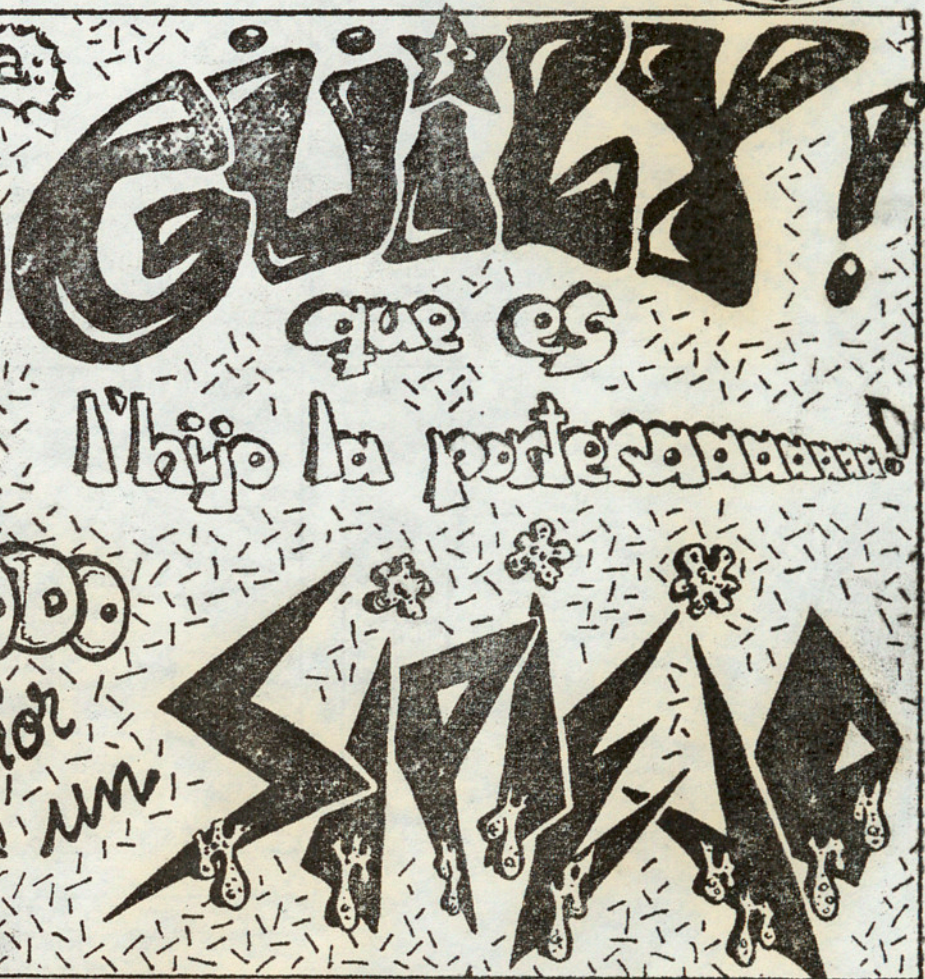
SI DEL NOM FAS OBLIT,
recorda aquell indret
on ton nom tens sentit
i no esperis res dret;

aplega, corre i bada
si de cas defallit,
venga una destrallada:
serà un crim sense crit!

ara, ombra fugissera,
immutable et voldria,
un cà messell o fera
tos gestos bordaria;

ta absència seria
possiblement on era!

LUPERT BIS

"EL EXTRAÑO CASO DEL PELO LILA"

(CONTINUACION)

Que ba, no se moleste. Insisto, además con el chaparrón y la tormenta que hace no le permitiría que se marchara. Okay, muchas gracias Jack. Suba la escalera, la primera puerta a la derecha y buenas noches Ray. Buenas noches, hasta mañana Jack.

Hacía un rato que estaba despierto y pensaba en todo lo que me pasó anoche y situandome poco a poco hasta saber que me quedé a dormir en casa del Sr. Howard, Jack. Me parece que acabo de oír unos suaves golpes en la puerta, sí esto es, otra vez tres golpes. Adelante!, está abierto. Buenos días señor, le traigo algo para desayunar. ¡Haaa! estupendo y tú ¿quién eres? si puede saberse. Soy la sobrina de tío Jack. No sabía que Jack tuviera una sobrina así de guapa. Por favor, señor..., mi tío le está esperando abajo. Se fue corriendo y dando un portazo. ¡Qué chica tan encantadora!, no creo que tenga más de veinte años. ¡Qué hambre tengo!, ayer bebí más de la cuenta, uf, ¡cómo quema este café!... Voy a lavarme enseguida, me siento bien, como si me hubieran dado una buena descarga de energía, hacía años que no me levantaba de tal forma. Mientras me estaba lavando había una palabra que me daba vueltas en la cabeza, ¿cuál es?, Ah! si, ya la tengo, radiactividad, ¿por qué?, energía nuclear, armas atómicas, eso es, claro, ya caigo, todo esto tiene una relación, un significado. Según una reciente encuesta hecha por Metra Seis sólo el 13,4% está completamente a favor de la instalación de centrales nucleares, de las 2.000 personas encuestadas, el 81% dice sentirse poco o nada informado de lo nuclear, el 21,8% está muy preocupado por el tema, y un 43,8% creo que se trata de algo peligroso. Al parecer los humanos nos olvidamos de que es el Sol nuestra verdadera Central Energética, llegándose a creer estas últimas décadas que podemos construir impunemente "soles artificiales" -las peligrosas centrales nucleares- que produzcan electricidad (sin duda en exceso) para mantener un "cuerno de la abundancia" que no tuviera fin...

Hola Ray!, buenos días, ¿cómo estás?. Muy bien Jack, estupendo, nunca me había sentido mejor. Tengo que llamar a un amigo que trabaja en unos laboratorios, explicarle el caso y convencerle para que venga este fin de semana con un contador geiger, ¿sabes para qué sirve?. No, ni idea. Para medir el nivel de radiactividad, comprendes ahora. ¡Caramba! si esto es cierto habrá mucho peligro para todos, no es así. Desgraciadamente si es lo que me tomo, sí. ¡Patty! ven enseguida. Estoy aquí, ¿qué quieres, tío? Toma dinero y ve a comprar un pasaje para el continente con el primer barco que salga. ¿Es para el Sr. Periodista?. Es para tí Patty, a tu nombre. ¿Pero tío, qué pasa y adónde voy a ir? No tenemos a nadie en el continente. Toma, vas a la ciudad de Borna a esta dirección y aquí tienes la llave de mi apartamento, de momento viviréis allí. Gracias Ray, muchas gracias, ve enseguida Patty, ya has oído al Sr. Ray.

Al día siguiente llegó Wallas, el amigo de Ray que trabaja en los laboratorios. ¡Hola Ray!. ¿Qué tal Wallas? ¿has traído el aparato?. Sí, aquí está, ¿qué pasa?. Cojamos un coche y te lo cuento por el camino.Y.... eso es todo... estamos llegando al sitio donde cayó, ponlo en marcha Wallas, a ver si detecta algo. Sí, mira cuando la aguja marca a partir de este nivel es que empieza a ser peligroso. Sígueme detrás, voy a ir justo hasta donde había el cráter... Vámonos Ray, esta radiación podría dañarnos.

Por la noche estaban todos en el barco, Patty, Jack, Wallas y yo. Estamos a 15 de setiembre, hace un mes que viven en mi apartamento Jack y Patty; las autoridades han dicho que en la Isla Blanca del Mar Verde está todo controlado, no hay peligro de contaminación, su informe dice textualmente: "un simple artefacto militar de pruebas cayó allí sin provocar daños". Pero yo estoy informado por amigos de Jack que la gente se ha ido marchando como ha podido -los que han tenido la oportunidad de hacerlo- y que ahora nadie puede entrar ni salir de la Isla; por lo demás durante este tiempo han nacido niños deformes de todas clases, sin brazos, sin piernas, etc. monstruos de todo tipo. Las autoridades han silen-

Hola Ray!, buenos días, ¿cómo estás?. Muy bien Jack, estupendo, nunca me había sentido mejor. Tengo que llamar a un amigo que trabaja en unos laboratorios, explicarle el caso y convencerle para que venga este fin de semana con un contador geiger, ¿sabes para qué sirve?. No, ni idea. Para medir el nivel de radiactividad, comprendes ahora. ¡Caramba! si esto es cierto habrá mucho peligro para todos, no es así. Desgraciadamente si es lo que me tomo, sí. ¡Patty! ven enseguida. Estoy aquí, ¿qué quieres, tío? Toma dinero y ve a comprar un pasaje para el continente con el primer barco que salga. ¿Es para el Sr. Periodista?. Es para tí Patty, a tu nombre. ¿Pero tío, qué pasa y adónde voy a ir? No tenemos a nadie en el continente. Toma, vas a la ciudad de Borna a esta dirección y aquí tienes la llave de mi apartamento, de momento viviréis allí. Gracias Ray, muchas gracias, ve enseguida Patty, ya has oído al Sr. Ray.

Al día siguiente llegó Wallas, el amigo de Ray que trabaja en los laboratorios. ¡Hola Ray!. ¿Qué tal Wallas? ¿has traído el aparato?. Sí, aquí está, ¿qué pasa?. Cojamos un coche y te lo cuento por el camino.Y.... eso es todo... estamos llegando al sitio donde cayó, ponlo en marcha Wallas, a ver si detecta algo. Sí, mira cuando la aguja marca a partir de este nivel es que empieza a ser peligroso. Sígueme detrás, voy a ir justo hasta donde había el cráter... Vámonos Ray, esta radiación podría dañarnos.

Por la noche estaban todos en el barco, Patty, Jack, Wallas y yo. Estamos a 15 de setiembre, hace un mes que viven en mi apartamento Jack y Patty; las autoridades han dicho que en la Isla Blanca del Mar Verde está todo controlado, no hay peligro de contaminación, su informe dice textualmente: "un simple artefacto militar de pruebas cayó allí sin provocar daños". Pero yo estoy informado por amigos de Jack que la gente se ha ido marchando como ha podido -los que han tenido la oportunidad de hacerlo- y que ahora nadie puede entrar ni salir de la Isla; por lo demás durante este tiempo han nacido niños deformes de todas clases, sin brazos, sin piernas, etc. monstruos de todo tipo. Las autoridades han silen-

ciado el asunto, es un tema tabú, he recibido amenazas para que deje y olvido este engorroso asunto, hasta me han querido sobornar. La palabra es RADIOACTIVIDAD.

Tina está muy enfadada y hace dos semanas que no aparece por mi apartamento, por culpa de Patty se ha puesto pero que muy celosa, ni siquiera me ha vuelto a llamar, ni yo tampoco... voy a llamarla. ¿Eres tú Tina?. Si, soy Tina y ¿usted quién es?. ¿Cómo, ya no reconoces mi voz? Soy Ray. Después de tanto tiempo sin llamarme no te extrañas que ya no te reconozca la voz, me llamas porque estás sólo?, ¿se ha marchado tu niña de compañía?. Pero Tina, no hagas tú la niña, que no te va bien el papel, te invito a cenar con nosotras esta noche, ¿qué te parece?. Acepto, ¿puedo venir acompañada? ¡Claro!, ¿quién vendrá contigo?. Vendré con Wallas, sabes, somos novios. Queee... bueno... pues... no... sabía, claro! ven con tu novio por supuesto, no sabía que Wallas fuera tan rápido. Hasta la noche.

Después de mi fuerte reportaje, todos los periódicos lo comentaban en sus primeras páginas, hubo muchas polémicas y yo gané mucha fama aunque no dinero, salí del anonimato y ahora aunque escriba tonterías, todo son alabanzas y parabienes y en el fondo me siento exactamente igual que siempre, lo mismo que cuando era un perfecto desconocido, sólo he cambiado en una cosa, me he convertido en un forofa de la ecología, y me encuentro satisfecho de mí mismo.

THE END

Kluss

NOTICIAS=NOTICIAS= NOTICIAS= NOTICIAS= NOTICIAS= NOTICIAS=NOTICIAS=NOTI

El pasado sábado 14 de Abril, un joven cuyas iniciales corresponden a P.C.T. cojió una trompa de las de aupa. A medianoche fue a tomarse un bocata al Frankfurt del Puerto y con muchas peripecias pudo llegar al W.C. donde quedó rondido y dormido. El susto fue a la mañana siguiente cuando se despertó y se encontró allí encerrado. Salió todo tranquilo, cojió una silla y esperó a que llegara la señora de la limpieza.

La plaza espera bullicio de gente,
los coches pasan hacia Sevilla
la yerba nigeriana rasca la garganta
ella lee el periodico.

ACCIONES

Mojar el dedo en el agua del vaso del vecino
Alambicar poemas del pretencioso poeta pobre
Embotellar a camuflados policias y tirarlos a la
Urbanizar a los urbanos urbanitas que urbanizan las
mar salada urbanizaciones
Quemar prisiones, comisarias, siquiaticos y escuelas
Amagar los golpes dirigidos hacia ti por cerebros corruptos
Mezclar la ginebra con la menta
Introducir el pene por el ano repetidas veces
No votar cuando lo mandan porque se es un irresponsable
Enamorarse de la niña de 11 años que pasea por la calle
Solo comer carne y patatas fritas
Reirse de dios, de la Luna, de los gurus y de la autoridad
Fumar todos los porros posibles y apagar la tela cuando ha-
blan de delin-
cuencia.
Amar solamente diez minutos , unas diez mil veces a la vida.

HAI-KU Nº 2

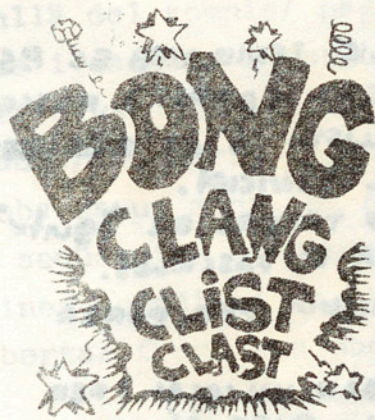
Estallando palabras contra locas de calles iluminadas por
estrellas y un mechero que da fuego a un fumador vacio.

HAI-KU Nº 3

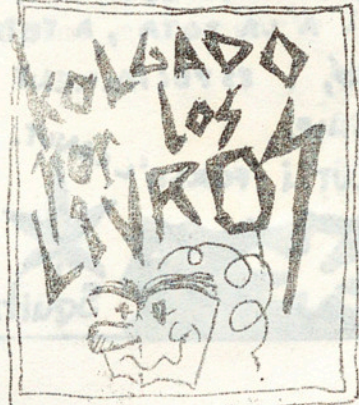
Esperando el buc, solo en la calle, sin placeres ni dinero
- Los taxis pasean delante mio.

DERRIER HAI-KU

Los compañeros gritan y hablan mientras yo aburrido
intento rellenar esta hoja por aquello del que diran.
No queda bien pero tiene que haber de todo.

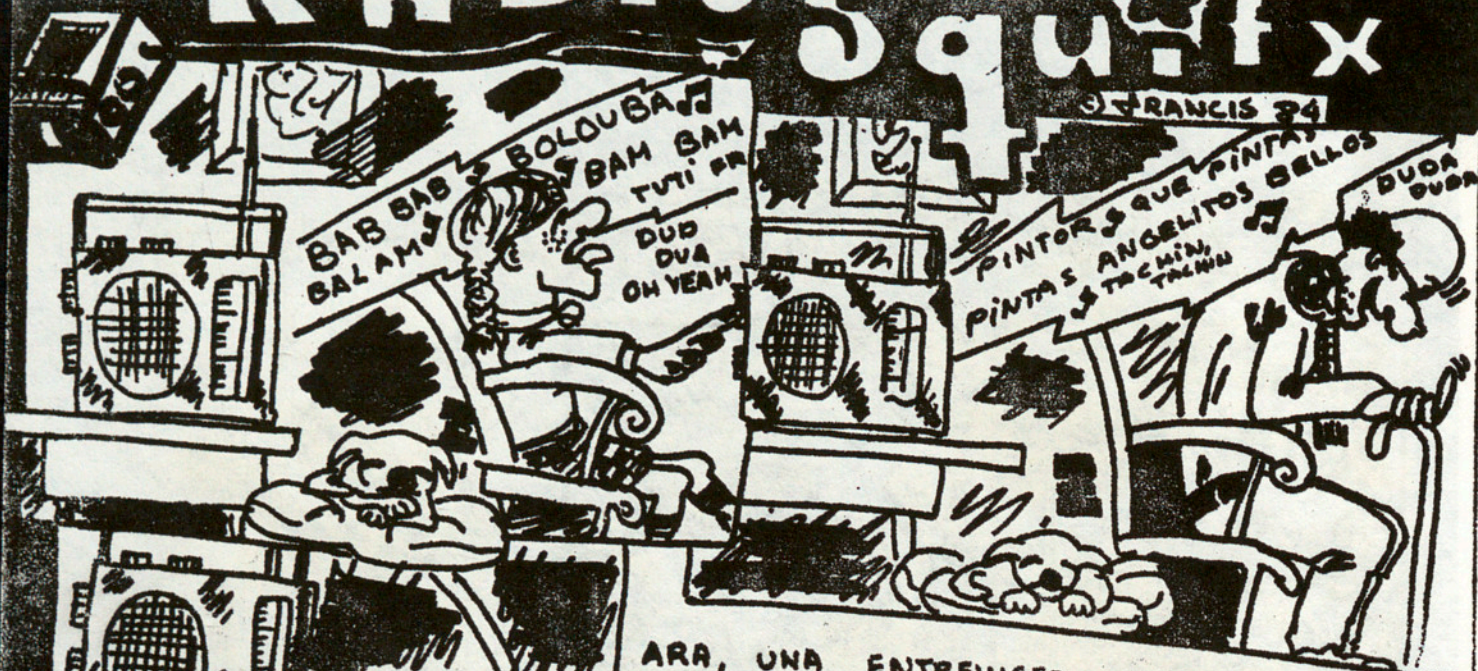

D. Mourós 84 ©

D. Mourós © -84

RADIO Squitx

ARA, UNA ENTREVISTA FETA AQUI!!
EN DIRECTE!! PER JO!! PE'N PORTELLA!!
A AQUESTA GENT DE L'ESQUITX:...

-PER COMENÇA', QUINES SÓN SES VOSTRES
PROFECIONS O FEINAS, O CURRUS?

-PARAT, -Ç I TU? -PARAT -Ç I TU? -PARAT

-I TÚ? -TÈNIC AMB ENERGIA SOLAR, DOME'S

-Ç NÚMES? -Ç I TU? CHICHARRER -Ç I TU? -PFFFF

-I QUÈ US US VA DECIDIR A FER AQUEST FANZINE?

-PUES UNS PER ABURRIMENT, L'ALTRE, PERQUE SÍ, L'ALTRE
PER ARRIBAR A LA FAMA, L'ALTRE PER CONCENCIAR
A LA JOVENTUT SOBRE ELS MALS DEL CATOLICISME, DEL
MARXISMA, EL FAKISME, I LA CIRROSIS. -Ç I TÚ? PUES
PER LLIGA, HOME, PER LLIGA'.

-I VOUSTROS, QUINA REL·LACIÓ TENIU AMB EL P.S.M.

-SEXUALMENT, CAP NI UNA, PERO ASPIRAM A PRESEN-
TAR ELS 10 PRIMERS CAP DE LLISTA A LAS PRÒXIMES
EUGECIONS MUNICIPALS O DEL MUNICIPI.

-Ç QUANS DE NOMBRES FIAU TREURE DE "Squitx"

-UF, MÉS OMENYS COM LA BIBLIA EN FASCICLES.

-Ç I QUINS PROBLEMAS HEUTINUT PER PURER

TREURE EL PRIMER NOMBRE, FINS ARA?

-SAPS, TOTS EL PROBLEMAS QUE TÈNEN ELS MUSICS PER TROBAR UN LOCAL I FER
UN FESTIVAL? -SÍ - PUES MÉS ANCARA - ÇINO FOTIS!! -PUES SÍ.

-VÈLE, PUES PER ACABA', VOLEU SALUDA' A QUALCÚ?

-SÍ, AL MEU PÀPA' QUÈM DEU ESCOLTAR,
A LA TITA, A LA TATA I A LA TOTA, A TOTA
LA JENT QU'ESCOLTA AIKÓ, I ESPECIALMENT
AL SENYOR ALCALDE. SNIF.

O.K. - ADEU Y SALUT I FORSA' L'ANUT.

← LA MÀQUINA

Squitx 84

RESTAURACIO

Restaura avui la imatge
que tenen de tu.
Els manifestos han sigut
senzillament nials.
No crec en ningú.
L"alternativa dels partits polítics
és pastura de bestiar ignorant
que fa que"l joc sigui
més brut o més o manco honest;
si tu ets amb mi,
foraster de tota llei,
foragitats a un àmbit
de deserts desigs.
Plantem tenda
i escoltem per costum
la ràdio de tants vesins inconeguts.

II/III

portes i frontisses i badalls de llum/ tot és a la cambra
en petit i resumit/ llibres per llegir/ davall del nit en caps/ sobre la tauleta de nit pendants de lectura/ enmig dels llençols/ enllà del somnis/ pàgines i poemes i més pàgines/ racó de sabates i camises d'estiu/ jerseis de confecció precisa/ resum d'estones divagants/ precis moment/ hores més esplèndides foren anhelades/ no obris la porta ara/ em trobaries despullat/ tota la roba és un munt fet de ràbia/ petits prejudicis m"inspiren/

seqüències d'aquest poema malfotut/ mancat de pressupost cinematogràfic/ no obris, no obris o sí deixa obert/ porta oberta/ frontissa oberta/ badall obert/ món obert del món///

gemueguen frontisses, capgira aquest bordell/
d"objectes, podries perdre"t i series / més conegut d"obscuritat/ oscur i nu tanmateix/ res amag que si és amargura/
l"ànima m'amargarà

amb tu fins demà,
sense tu fins avui,
amb ningú fins ahir!

JEIVY METAL EN MEMORIA (PSICORA)

Veloz como una centella, el coche atravesó la isla y a eso de las 3 en punto (la del carajillo) derrapabamos delante del Club nautico d'Es Castell, frenando en seco y causando la admiración de las féminas que por allí circulaban. Nos esperaban.

Los chicos creían que con un cuestionario, íbamos a hacerles pregunta tras respuesta hasta rellenar las esperadas tres paginas en el SUPER FANZINE E S U I T X STAR.

Sabían muy bien que su futuro en los circuitos musicales de la isla dependía de esta entrevista y bien peinados y vestidos de comer fideos (¿post-modernismo?) sudaban mientras el equipo entrevistador, ciego de cervezas y porros atacaba duramente sus cerebros saturados por el jeivy metal. PSICORA, que así se llaman estos chicos, está compuesto por un ecuatoguineano (voz), una batería de la perfida Albion, un bajo y una guitarra, estos del país.

Su inauguración en directo fue en el club militar Sant Jaume, y según nos contaron montaron tal cristo que mientras ellos, borrachos, gritaban como locos en el escenario los tenientes y capitanes y toda esa chusma fascista les increpaba e insultaban, mientras el jefe de mas estrellas se reía en la tribuna !! Muy bonito;; Cha les gustaría a muchos grupos de por ahí montar todos estos follones.

Nos dijeron que lo que les iba era el Alcohol y que nada de fumar ni de pincharse. Se cagaron en los presios de los instrumentos, que tocarían gratis en un festival ecolopacifista, que sucachet está situado en 15000,-pts. y que esperan cantar canciones suyas dentro de poco.

Nos presentaron al dibujante del grupo un tal noseque, hombre de buen pulso y mente lucida, animador del primer fanzine fallido de maestría de Mao y promotor de un futuro happening con dos escenarios y desfile de bolsas de plastico de colores con foco incluido, todo un poema. Nos fumamos lo ultimo del principio y quedando como amigos arrancamos hacia nuevas aventuras.

ENTREVISTADORES RABIOSOS.

TOM WAITS "SWORDFISHTROMBONE"

Geni on els hagi en aquest món de la música rock. Aquest és el primer àlbum que se publica al nostre i poc apreciat (per les companyies discogràfiques) país, de Waits. Un element bastant polifacètic dins de la música contemporània, per la gran quantitat de gravacions efectuades per a pel·lícules. SWORDFISHTROMBONE; diria per a "mi", i després d'escoltar-lo només una vegada: al·lucinant, meravellós. Sense cap dubte, el millor disc que s'ha publicat al "83" per a mi. Un disc carregat de lirisme, de provocació musical que va des del típic gat al plor més amarg, fins a desembocar en onades de ràbia i descontrol, i acabar als braços de l'amor. SWORDFISHTROMBONE", tant per la seva temàtica musical com pels seus textos, és d'una varietat impressionant, deixant ben clara la capacitat de geni que té WAITS per a la música, ja que tant pot agradar a melòmans del "jazz", com a rabiosos "punk-rockers". Segur que si l'escoltau passareu una estona agradable, i les vostres ments al·letargades s'ompliran d'aquests sons d'un geni maleït, anomenat TOM WAITS.

' GOLPES BAJOS "Maxi-single" '

No sé quin sentiment tindrà exactament el nom del grup, però del que sí estic segur és de que la música d'aquests tios no pega tocs ni coses allà baix, sinó que te fer tot el cos, i més que descomposar-te'l, te'l posa a to. Aquesta és la primera gravació de "Golpes Bajos", que es va donar a conèixer des de Vigo l'any 83, i és una de les millors formacions del que s'ha anomenat "movida" post-modernista", amb una música rock-funky potent i a la vegada plena de lirisme, encara que un dels seus temes "Malos tiempos para la lírica" digui no açò, no ho deuen ser tant, ja que la massiva acceptació del grup així ho demostra. Cal destacar que a nivell d'instrumentistes, són de lo milloret, además de comptar amb aquest tio amb cara de despistat (ex Siniestro Total) i els seus poemes sinistre-depressius que és German Coppini, autèntic vocalista compromès amb el seu interior. Ah, la portada del disc està feta per CEESEPE, un bon element.

E. SERRA

-- Durant tot l'hivern s'han vingut donant concerts de grups rock de Menorca (Cacas Power, Maladi d'Amour, Veneno, Exodo, Urko, Tarja de Ajos, Valium, etc, etc) en els bars d'Es Plà de Ciutadella. Des d'ESQUITX els animam a què segueixin en aquesta línia.

I a altres, com poden esser discoteques, Ajuntament, Consell Insular, J.J.M.M., no els hi donam l'enhorabona i els hi donem; --Què passa??? Ens teniu a la seca!!!
Tot sigui per la música en viu.

--Fa bastant de temps, llegíem en una entrevista a l'omnipresent i quotidià "MENORCA" la propera gravació d'un disc per part del grup maonès LASSER. --Què ha passat, l'han gravat o no?????

Si han deixat plastificada la seua músicoteràpia ningú no se n'ha temut.

Que algú ho posi en clar, mai sol ésser tard, si s'hi arriba.

--A un programa de la "Teleficció" balear anomenat TRAMUNTANA, que s'emet els dimarts a les dues del capvespre, i que presenta el gran músic mallorquí JOAN BIBILONI, es dedicarà --s'ha dedicat-- un especial cançó-bodri de Menorca amb l'actuació estelar de KATY KRIS and DAVID. No us recomanem apagar el "caixó" perquè quan aquestes quatre lletres es puguin llegir, el "susto" ja haurà passat.

Que ningú digui després...../.....

Què passa amb les J.J.M.M.?

han deixat de ser joves, on és la joventut musical?
qui ha de ser jove, l'interpret, l'oient o el geni absent????

S'ha format una agrupació, cosa així com "Amigos de la Lírrica" de Ciutadella i és que a Maó tenien "Amigos de la Opera" i entre lírica i òpera, potser hi hagi abismes de 45 quilòmetres, o potser de 45.000 metres i així, cosa normal/habitual/referencial///.

Som a primavera, amb la sang alterada, les solfes guaiten com boinders de façanes, els grups fan els darrers retocs instrumentals, l'Estiu i la substistència il.lusionen./.

B_{LA}, B_{LA}

pàgina de xerrameca musical

-- Durant tot l'hivern s'han vingut donant concerts de grups rock de Menorca (Cacas Power, Maladi d'Amour, Veneno, Exodo, Urko, Tarja de Ajos, Valium, etc, etc) en els bars d'Es Pla de Ciutadella. Des d'ESQUITX els animam a què segueixin en aquesta línia.

I a altres, com poden esser discoteques, Ajuntament, Consell Insular, J.J.M.M., no els hi donam l'enhorabona i els hi donem; --Què passa??? Ens teniu a la seca!!! Tot sigui per la música en viu.

--Fa bastant de temps, llegíem en una entrevista a l'omnipresent i quotidià "MENORCA" la propera gravació d'un disc per part del grup maonès LASSER. --Què ha passat, l'han gravat o no?????

Si han deixat plastificada la seua músicoteràpia ningú no se n'ha temut.

Que algú ho posi en clar, mai sol ésser tard, si s'hi arriba.

--A un programa de la "Teleficció" balear anomenat TRAMUNTANA, que s'emet els dimarts a les dues del capvespre, i que presenta el gran músic mallorquí JOAN BIBILONI, es dedicarà --s'ha dedicat-- un especial cançó-bodri de Menorca amb l'actuació estel·lar de KATY KRIS and DAVID. No us recomanem apagar el "caixó" perquè quan aquestes quatre lletres es puguin llegir, el "susto" ja haurà passat.

Que ningú digui després...../.....

Què passa amb les J.J.M.M.?

han deixat de ser joves, on és la joventut musical? qui ha de ser jove, l'interpret, l'oient o el geni absent????

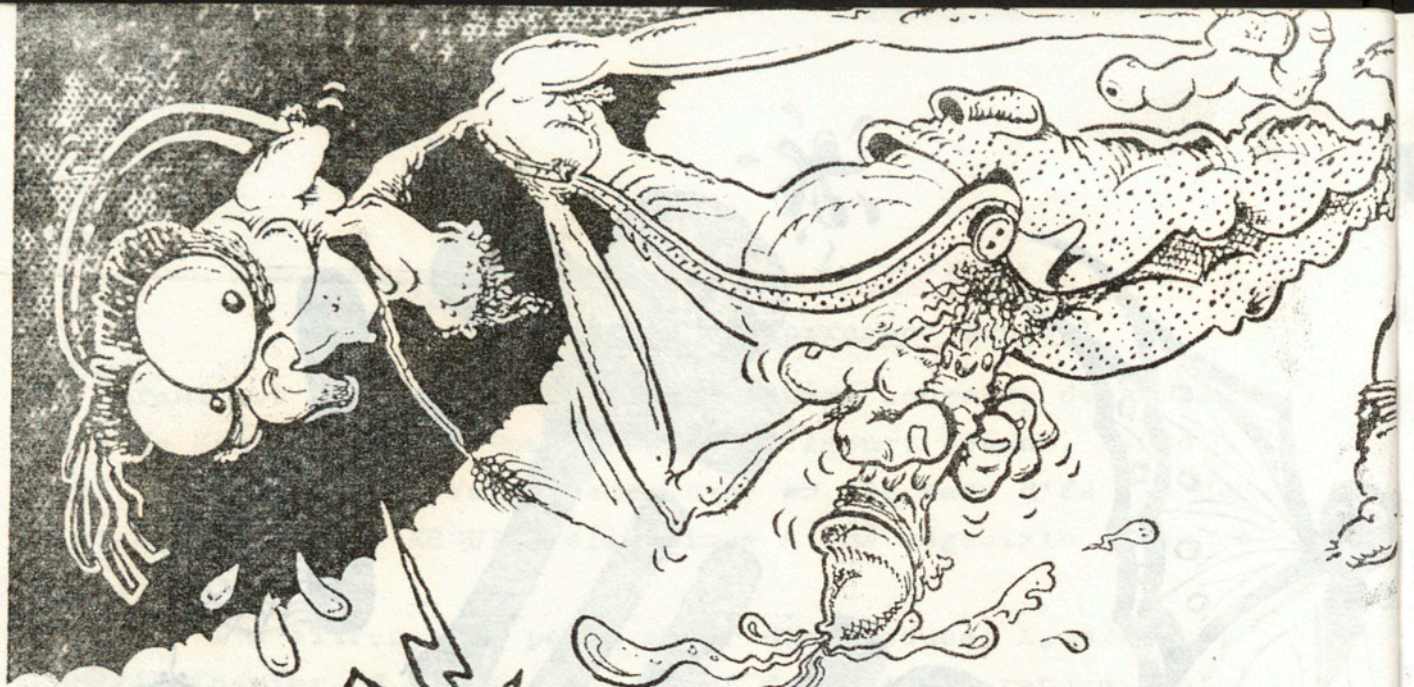
S'ha format una agrupació, cosa així com "Amigos de la Lírica" de Ciutadella i és que a Maó tenien "Amigos de la Opera" i entre lírica i òpera, potser hi hagi abismes de 45 quilòmetres, o potser de 45.000 metres i així, cosa normal/habitual/referencial///.

Som a primavera, amb la sang alterada, les solfes guaiten com boinders de façanes, els grups fan els darrers retocs instrumentals, l'Estiu i la subsistència il·lusionen./.

Esquik

acò va
de
PRIMAVERA

HAZTELO
CON LA PUNTA
DE LA CHORRA
Y SERAS UN
MODERNO!!!

S'altre dia estava parlant amb l'Amo de Son Gíngol sobre ets ocells, sa veritat és que no sé com va sortir aquest tema, però, haguéssiu vist com es va posar a parlar, semblava Anna enciclopèdia i açò que després li va dir el Gíngol i totant. Semblava que algun dia havia estat un ocellot petitiu amb més perill de caure, algun dia a una trampa que solen posar algun que diuen molt espavilat. Tot açò per mi m'era tot nou i no li vaig poder agafar el fil gaire bé.

Mentre estaven parlant, es solia aturar i me deia açò és un robí o bé m'estava dient que ara en sa primavera hi ha molts d'ocells que agafen ses maletes i se'n van a passar ses vacances a un altre país que faci manco calor que Africa, els més intel·ligents se'n van al nord d'Europa ja que saben que allà és més difícil morir per un tir, o de caure en una trampa, els altres més tontos o més arriscats van a Menorca, confien que seran prou intel·ligents per poder fugir del menorquí (minor menurquinus), però aquesta espècie se les sap totes i degut a n'açò, molts d'ocells no solen viatjar mai més, altres més afortunats o no tan, solen fer un petit viatge, Maó-Barcelona i quan arriben, els podeu veure a les Rambles entre reixes d'un pam quadrat, i tot açò perquè el "minor menurquinus" i açò per algun trossos de metall amb una cara gravada. De cop, l'amo s'atura. Què las vist? A ne que? jo només he sentit sa renou i he vist una ombra. No deuen sobre lo que era, que no! Açò era un falcó, n'hi sol haver tres o quatre per aquí, veig quedar sorprès de que hagi pogut reconèixer aquella ombra amb fraccions de segons, i com les pogut reconèixer? per ses ales llargues i puntiagudes.

I mil coses més que me va explicar sobre ets ocells, quan varen arribar a sa desviació ens vam tenir que separar, adéu fins una altra, mentre me n'anava cap a cavar me fixava amb tots ets ocells que veia i tenia raó. Hi ha molts d'ocells i jo li digué pardal a tot lo que veia volar, fos groc o vermell, i on s'ha vist un pardal d'aquest color?

Es fagué tard. Vaig arribar a casa i vaig començar a donar-li coltesa a n'es coco. Ha de ser molt polit dir allò que veig ...

continuarà....

DIDAC

BATCHES'VILLE BOYS

Francis 84

RUMBLE
CLENC

GOING

TUN

EPPAI

A-A-UEURE SI-MI PA-SAM DE
U-UNA PU-UTA VE-EGADA.

BA YO TAN TRANQUILLO POR
LA CALLE DE LEPANTO, BO-
TANDO, BOTANDO, CUANDO
DE REPENTE EN UN "PEQUE
ÑO BACHE" MI COCHE SE
HUNDIO.

CAGUENDEU ES
PUTES FORATS DES C.

CAGUENE EN
EL MINISTERIO,
EN EL BACHE
Y EN EL AYUN-
TAMIENTO, A
VER SI ASI SA-
LIA.

Y COMO POR ARTE
DE MAGIA, LA
MASMA CON LA GRUA
DE UNA ESQUINA
SAPARECIA

AYUDAI!

PERO QUE TE FET
YO, AVAM, QUETE FET??

SNIF

AYUDAI!
PENSE YO,
PAPELES, DNO
EL; MAL APAR-
TAMIENTO,
MOLESTIAS, E
INDEBIDO
ESTACIONAMIENTO

Y SI TE PONES TONTO, LA NOCHE EN EL
CUARTELILLO. ¿TENTERAS?

"QUE HAGO" PENSE' YO'; PAGO LA MULTA O ME SUELTO
LOS NERVIOS Y... PASO LA NOCHE EN EL CUARTELILLO?

¡QUEERIDOS LECTORES PARA ENCONTRAR
LA RESPUESTA A ESTE DILEMA NO HACE FALTA
QUE COMPREIS EL PRÓXIMO NUMERO, BASTA CON QUE...

OS PASEIS POR
LA CALLE DE
LEPANTO, BOTANDO
BOTANDO

SENSE TITOL

Açò comença en el moment en que vaig decidir escriure aquestes retxes, que són el reflexe d'un fet social que està amb noltros. També hi ha una mica d'experiències personals i alguna nota imaginària...

A les vuit de la tarda comencen a obrir-se els pubs i haviat s'omplen amb rock, cubates i porros. Tios i tios de diferents vertents vanguardistes pugen i baixen donant marxa al cos. Crits, bots, ritme i alguns somnis contats en la conversa d'uns joves que volen formar una banda de rock. (Qui no ha volgut formar una banda de rock quan ha estat jove?). Tots ells estan entusiasmats en l'idea de tocar junts rock i queden per trobar-se a l'endemà. Són cinc els que es troben a l'hora convinguda, mentre monten l'equip xerren de les seves idees.

Comencen desformant el speed que porten dintre. Després d'una estona han acabat la primera cançó, toquen una altra cosa per no aburrir-se, discuteixen, s'escolta alguna paraula més forta que altra, diuen de canviar la estructura de la cançó, criden i al final hi ha alguna cara llarga, però tot seguirà i demà tornaran a reunir-se per assajar.

Els membres del grup encara que tinguin idees un tant diferents caminen pel mateix ambient, fumen marihuana, algun pren L.S.D. i un d'ells esnifa cocaïna. Aquesta pols es fot al cap a més de dos i tots acaben esnifant. Al següent assaig n'hi ha un que arriba tard, i rerà algunes mirades molestes comencen a sonar, compenetrats i inspirants, practicant temes nous, doncs ells volen arribar a tenir el seu repertori. De cop reu un descans un treu una xeringa i es fot un pico de "jaco" baix la mirada atenta i estupefacta dels altres que no ho havien vist mai. Entre bombes i bombeix comença a parlar d'una manera suau sense cap esforç:

-No ho proveu mai perquè això mata.

-Idò, tu perquè t'en fots?

-Bé, jo no pens enganxarme, tant sols un pic de tan en tan no fa mal

-Tens un poc de pols per jo? Vui provar-ho.

-Pensa lo que te dit.

-Si home, si.

-Bé, però no t'el puc regalar.

-D'acord.

Després de tot un ritual, "cegos" fins es pebrots i amb un "pelota-
zo" molt fort van tornar a assajar, però ja no sonava res entre el cego
d'uns i el mosquibig d'altres. Van quedar per un altre dia.

Un cap de setmana estant al pub per divertir-se, escoltar música i
posar-se a tope, l'amo del pub els hi va insinuar si volien tocar i els
va contratar pel següent cap de setmana. Mentre tres membres del grup
anaven a cercar una mica de pols, els altres dos van tenir una amena con-
versa:

-Escolta, pens que açò acabarà malament.

-Els sabran lo que fan.

-Però si van d'aquest pas el grup s'anirà a pendre pel sac.

Mentres els altres tres discutien:

-Açò està molt "racano" per esser un quart.

-Mira tu, açò és lo que hi ha. Si no t'agrada ja ho saps.

-Bé, ho lligarem de totes maneres, però açò no deixa d'estar "raca-
no".

-Però està molt bo, ja ho veuras.

-Això espèr, anem.

Dijous. Encara no han assajat gens per diferents motius. Després d'
algunes discussions i baralles repassen el repertori molt a la lleugera.

-Açò és una perqueria. Diu un d'ells.

Comencen a barallar-se una altra vegada:

-Jo no pens continuar.

-Venga tio, no n'hi ha per tant.

- Si tu tens ganes de fer s'indio què vols que't digui.

-Tampoc és açò.

-Ja esteim compromesos i caurà una mica de pasta.

No molt convencuts arriben a l'acord de portar l'instrumental al pub.

Dissabte. Set de la tarda. Comencen a montar l'instrumental i després proven com sonen les notes soltes, graduant el so. Un, dos, tres... Alguns dels que hi ha els hi fan ganyotes amb el cap, dient-lis que sonen bé, encara que la majoria siguin amics seus. L'amo del pub també queda content amb la prova:

-Comencereu cap a les onze.

-D'acord.

A les onze allò està molt esvalotat. L'amo del pub somriu darrera la barra i amb els primers compasos sembla que les parets amb tants de vats tinguin que caure. La gent beu, balla, crida i es desmadra molt, no hi ha dubte, donen molta marxa. L'ambient és dens i es respira un aire molt violent per la "canya" que foten. Sembla un recital punk. Amb el gat que porten tots, musics incluits es forma una baralla increïble: gent pel terra, punys que valen, sang que esquitxa, però la música segueix. Allò és un caos. L'amo del pub no sap com aturar-ho i també reb sense saber d'on. Com pot els hi diu que aturin la música i tot torna a la calma. Una mica més tard els hi diu que tornin a tocar i arriben al final sense més complicacions que el trist panorama que dona el local.

Després sense actuacions pel davant es dediquen a assajar, encara que les discussions omplin l'ambient i els que es piquen estiguin més enganxats i fets pols. Sembla que el grup es desfà.

Com a testic ocasional d'aquesta història i estant darrera cada porta en cada conversa, després d'haver après la lliçó està clar que cadascun veu les coses amb ulls diferents, com aquell guitarrista que cansat de tocar a la cort agafà camí avall i es va asseure baix la primera ombra de l'arbre per cercar inspiració per la seva cançó.

Fly.

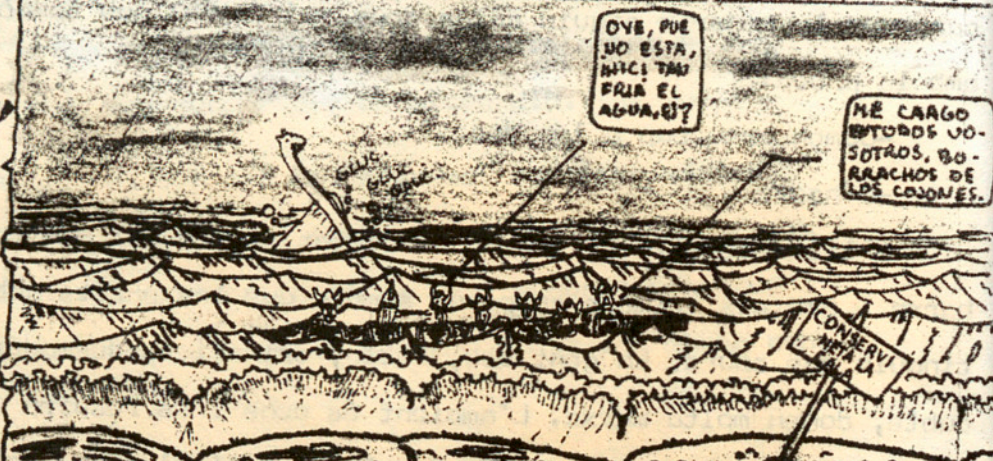
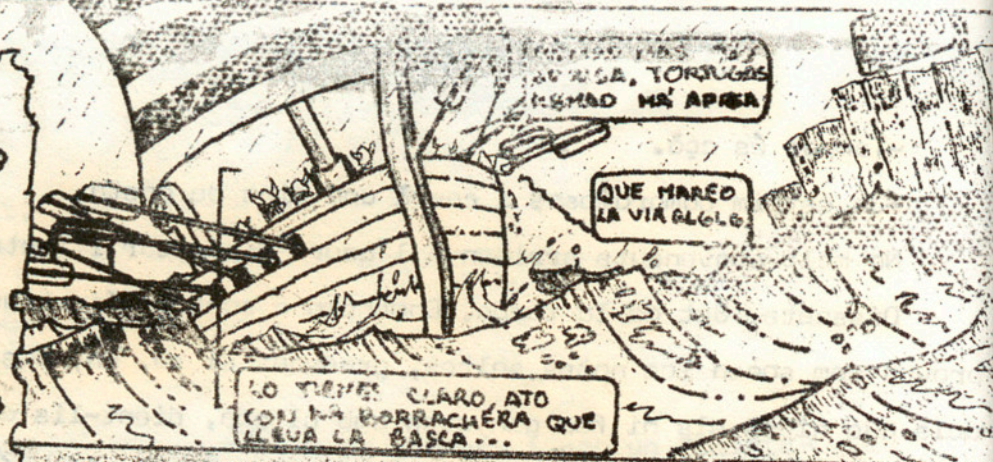
2000 y
pico de años
antes de J.C.

Una galera de
barbaros repleta,
a las costas de
unas islas llegaba
cuando una fuerte
tormenta a tierra
les mandaba.

Los reos del barco
en el mar se hundieron
y los pocos barbaros
que habianse salva-
do, que joderse
tuvieron y...

allí se quedaron.
Pocos años Guerreros
la tierra cultivaron
y su espíritu de
batalla con el
tiempo fue apagado.

En gran ato y una
seña en nupcias
se unieron y de lo
que de allí salió
nos enrollaremos

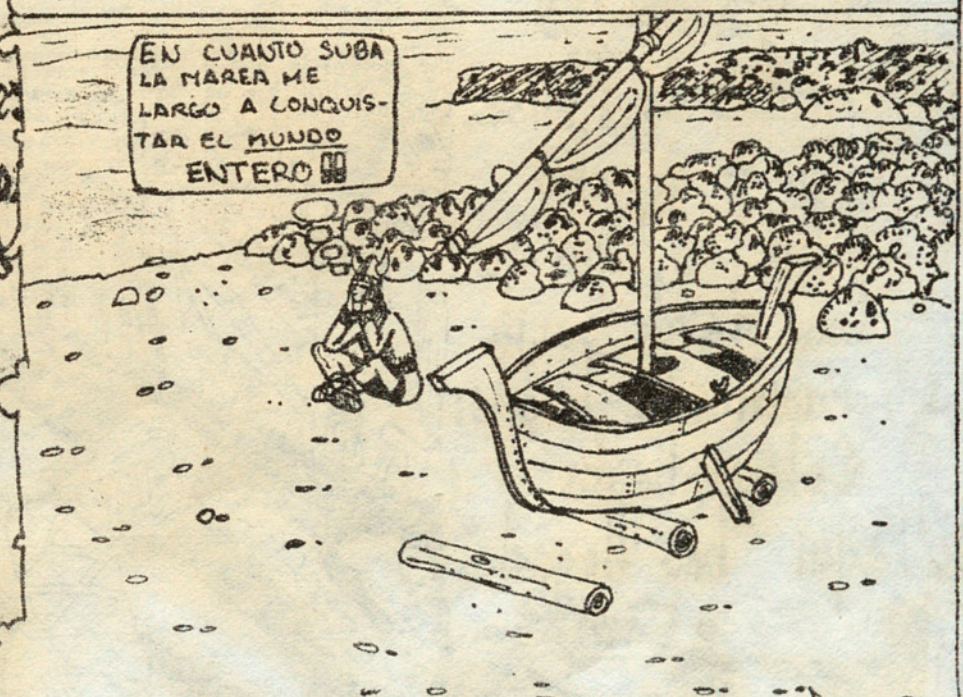
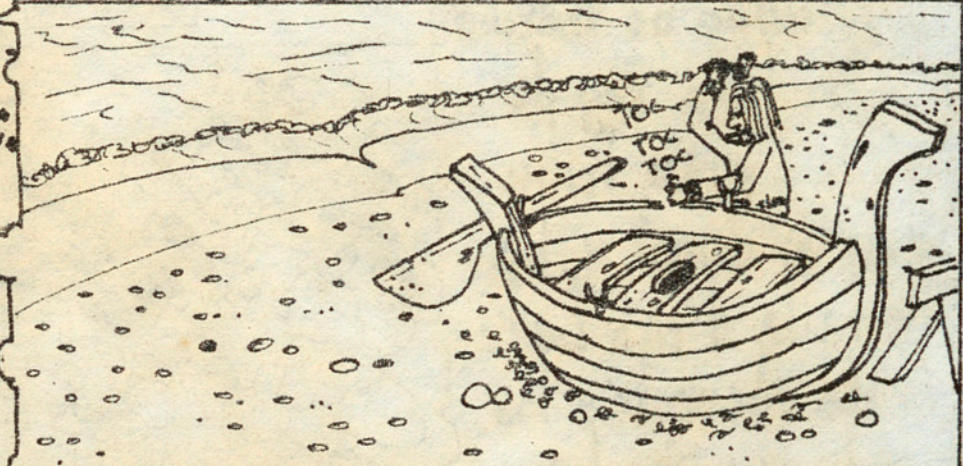
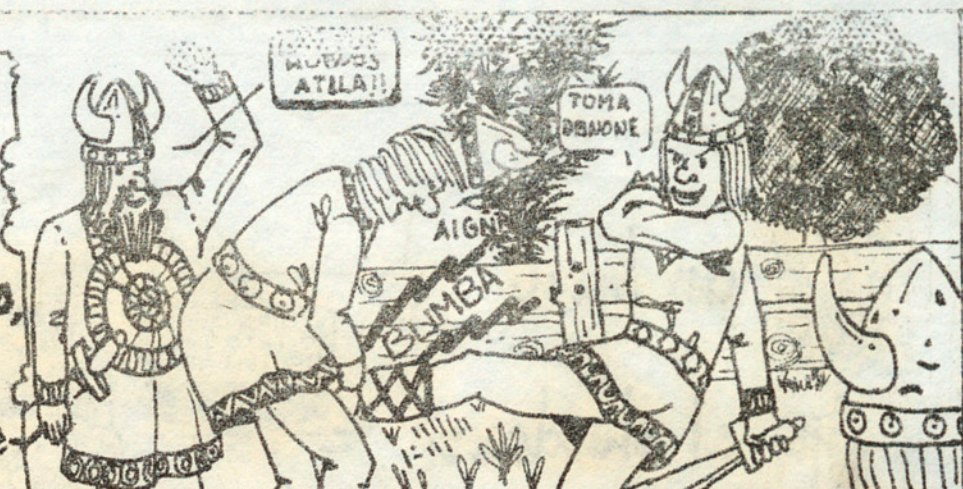
Lo pequeño

Atila, desde chico, demostró, que a su sangre de guerrero el cambio de diez en nada le afectó.

Entre el resto de los niños, por su valor y su fuerza siempre destacó, y en armar follón fue siempre el mejor.

Algo ya mayor era, cuando en el algo bullía, unas ansias de conquista y de ver nuevos lugares.

Se le cogió un machillo, unos clavos, unas maderas, y una barca construyóse pa darle el piro en cuanto antes.

MANIFEST CONTRA L'URBANITZACIÓ DE CALA'N TURQUETA I ES BARRANC
I DE LA DEGRADACIÓ DEL POBLE DE MENORCA

Davant les notícies aparegudes ja fa temps al diaris i altres medis de comunicació, de l'aprovació inicial dels projectes d'urbanització de Cala'n Turqueta i d'es Barranc, per part del Consell Interinsular de Balears, nosaltres manifestem públicament la nostra repulsa cap els dos partits que tenint majoria ho aprovaren, aquesta entitat-institució hauria de protegir i crear espais naturals d'ús privat en espais naturals i d'ús públic i no donar suport a projectes d'interessos privats i especulatius que l'únic que volen es vendre la terra de Menorca, i no com diuen, de donar feina, ja que ells el que els interessa es vendre en troços que és el que dona i no construir edificis i explotar-los ja que molts hotels l'any passat, llevat d'un parell, de mesos si hi va arribar es van omplir, si ja sé qué direu que fareu hotels i apartaments i que no tenc cap raó, però jo vos diré com ho fareu; un o dos hotels com a molt, açò sí per gent de peles, després apartaments que estan de moda, tot açò en gros ho faran empreses de fora que s'ho fan barat, però d'una qualitat molt dolenta, però açò es qui ho comprin no ho sabran fins s'hivern, que se daran compte que sembla que visquin a una navera, tot es resta venut a bocins per fer segones residències, el que era un bosc, ja no ho és es càncer de ciment l'està matant irreversiblement.

No esteim en contra de que la gent viatgi i faci turisme, però no esteim d'acord amb es turisme masiu que mos ompl es pobles i sembla que ets tu es foraster, turista, estrany, apart que no fomenta cap intercanvi cultural dels pobles entre pobles que venen a conviure el temps del Sol, mister Sol!

Esteim en contra de la propietat oligàrquica que hi ha a les Illes i en particular a Menorca, que daten del temps del feudalisme i dels nous senyors enriquits per la indústria (o per altres negocis) a costa dels treballadors explotats durant els principis de segle i fins i després de la guerra que impedí un vertader canvi de tota societat, no dubtant alguns d'ells; com és ben conegut el senyor March va ésser uns dels que més doblers va donar als nacionals per enderrocar un govern elegit

que el poble de Menorca ha estat sempre el més pobre i el més explotat de les Illes.

democràticament pel poble. Ara diuen hi ha democràcia i se poden dir ses coses i comque sembla que "el cambio" no va en sèrio a pesar dels dons intents de cop d'Estat, ja que els hi han pujat un 25% i la reforma Militar no entrarà en vigor dins el 90, podem estar tranquils com en Jordi, que amb aquestt socialisme no hi haurà cap cop d'Estat, ja que no hi ha intenció de progressar només hi haurà continuisme, encara que pel Senyor Fraga i els seus seguidors els socialistes siguin uns "rojos", açò no s'ho deuen creure ets obrers.

A Andalusia tenen "señoritos", aquí es llocs estan molt abandonats per tramuntana i migjorn, i es qui fan feina és a mitges sinó no els contracten de cap més manera, un senyor té ses terres i s'altre fa sa feina, gastos i guany a mitges, un té sa terra i s'altre sa feina i sino t'agrada no en mengis! Hi ha molta gent aturada i sa terra també, açò sí, si vols comprar una tanca encara que estigui plena de pedres o de roca, te la venen de bon gust, s'especulació és sa seua droga i cara, és sa llei d'es capital. Sa història és consumir sigui el que sigui, i sempre estar en deutes, després a matar-se a sa fàbrica o en sa feina que sigui, ara sa nevera, ara sa televisió, sa rentadora, es renta-plats, es cotxo, es xalet i per acabar sa "tanca" per guardar-hi tots aquests aparells quan siguin vells i migespanyats, sa tanca i es video, es video per no sortir de casa que hi ha molta inseguretat ciutadana i ara tots dins ca nostra i ben vigilar es vesins, no mos podem fiar de ningú, a més després d'una setmana de feina a sa fàbrica, i a sa tanca es dissabte matí i capvespre semblant un poc de menjar que és molt car, no? des de quan és que és tan car? no serà des que hi ha turisme masiu? és clar noltros no ens en vam donar compte, als anys seixanta encara hi havia molta feina i sa gent guanyava molt, ses vaques grasses s'han acabat i ara encara seguim fent lo mateix, açò sí, gemegam molt però no mos ajuntarem??? a Andalusia fa més ectona que s'han despert i ocupen ses "fincas" i sembren o cuilen ses olives que es senyors deixen que es facin mal bé, quan deixarem d'anar cadascú per ell i començarem a canviar ses coses des de baix, sense esperar que ho facin ets altres que sabem ben cert no ho faran!!!!

EN SALUT

DEL ROCK I DEL CATALÀ ENROCAT

Avui, a l'Illa s'està produint una fenomenologia musical, vengui o no deixi de vindre en retard, el que em preocupa avui, deixant de banda la imaginació artística o la qualitat sonora-musical, és el problema de les "lletres", avui hi ha grups que intenten fer la seua música, i alhora, també la seua lletra, i açò està magníficament bé, que molt bé!. Però resulta que una majoria de les lletres, per no dir totes, són en castellà i després venen les meves disquisions; què passa amb els nostres grups que han de recórrer al castellà per compondre unes lletres de cançons???

Una de les causes és deguda a la transmissió com s'ens ofereix la cultura rock, la cultura autòctona quan és colonitzada per una altra cultura, en el ventall de les possibilitats, dues formes són les més representatives i freqüentment normals: cultura per assimilació o bé cultura per imitació. Bé idò, el rock clar exponent de la cultura atlàntica, a ca nostra ve immersa per la cultura d'imitació, entre altres coses, perquè aquí els fenòmens socio-culturals de l'economia venen determinats per un ecosistema que ens origina i ens identifica com és el Mediterrani. Els fenòmens de la cultura rock no se produeixen aquí a l'Illa, tan sols són reproduïts, reproduccions sense pejoratismes, cal tenir referències molt concretes per aprendre.

Les darreres fornades de "rock urbà" han influït força als nostres grups locals, aquest rock és exponent d'una crítica dura contra situacions, contra ambients i a contratemps a diversos caires de vida, és clar que aquí el dir: "Madrid me mata" no té cap sentit i manco en tindria si ho adaptéssim a l'entorn nostres; "Menorca me mata" o bé "Menorca me asfixia", açò ja seria caure en una hipèrbola massa incrèdula, relativament incrèdula.

Potser una altra causa rauïa en la manca o desertor dels grups catalans, cosa que no és ben bé certa, l'allau musical ha entrat quasibé tot per Catalunya, malgrat avui sí se visqui un buit palpentable.

Així que ja ho sabeu TARTAS DE AJOS, SIKORAS, CAGA'S POWER, VENENO, EXODO, FILTRO, VALIUM i un petit etcètera que em deixi, el nostre llenguatge expressa tota casta de sentiment, desengany o fotesa sense deixar mai de ser Rock. ANIM IDO!

LUPERT BIS

SUEÑOS BELLOS TENIA

Desperté, qué decepción

otra sombra,

otra ilusión,

desgarrando el alma mía

ya no vivo,

ya no gozo,

adiós libertad

qué horrible realidad

si la envuelve un calabozo.

Qué horrible aposento,

que al contemplar su blancura

parece la sepultura del cuerpo

y el pensamiento.

Qué triste es ver la luz del

mes de Mayo entre rojas entrar

ya un pajarillo oír cantar.

Y tú ahí encerrado

perdiendo tu vida y la

libertad.

Mas cuando escuches los

cerrojos con su fúnebre

chillido, el alma gira

loca en horrible tempestad

ruje,

jime,

brama y se disloca

por las tristes regiones

de la vida.

TONIA

SOBRE EL TAROT (III)

L'arcà que segueix al mag i que va numerat amb el nº II és la Sacerdotissa, o millor dir, la Papessa, com se l'anomena en l'original tarot marsellés (Papessse).

Una dona asseguda, amb un llibre obert sobre la falda. Està representada en tres quartes parts, mirant cap a l'esquerra, vesteix una túnica vermella i sobre aquesta li cau un mantó blau. Un vel blanc, que cau sobre l'espatlla, cobreix totalment els seus cabells; a la mateixa altura per darrera apareix una cortina els seus punts de fixació no són visibles, tampoc es veuen els peus de la dona, ni la base de la trona.

Aquesta imatge reconeix la al·lusió d'un fet històric, o millor dit pseudohistòric que ocupa un notable lloc en la literatura de l'Edat Mitja: la pretesa existència d'un Papa de sexe femení.

La tradició diu que una dona ocupà la trona de Sant Pere, durant alguns anys, baix el nom de Joan VIII. Varies són les versions que es disputen la precisió dels seus orígens, però com que seria molt llarg exposar-les passarem a lo més important de l'arcà, com pot ser, seguir amb la evolució del mateix en el cicle evolutiu de la vida.

Així com el mag no podia estar en repós, la Papessa és el repós mateix: asseguda, hieràtica, immutable, el seu regne és el binari o etapa de la distinció de la polaritat de l'univers. Si l'ordre del binari equival a conflicte, en el sentit de separació de l'unitat, d'abandó del caos essencial a on no existeixen les magnituds, és també la primera etapa dolorosa i imprescindible de les vies iniciàtiques, el començament de la recerca de la identitat. La Papessa representa la sumissió majestuosa a les exigències d'aquest ordre, l'equilibri que la partició elemental de forces produeix en el conflicte. Lo que l'Arcà I era a l'encarnació de les energies espirituals (amb tot el seu simbolisme anexe de pujança, vigorós canvi d'estat i trauma natal), el II ho és en quant a l'acceptació d'aquesta metamorfosi: el reconeixament previ a la lluita entre els principis blanc/negre, dia/nit, ying/yang.

Cirlot veu en la Papessa la representació d'Isis, amb totes les seves connotacions nocturnes i ocultes. També se l'associa a Casiopea, reina negra d'Ètiopia, i mare de l'Andròmeda constel·lada, i a Belkis, la bellíssima reina de Saba. Aquesta relació de la Papessa amb deesses i reines negres no sembla casual, gairebé es descobreix la seva contrapart: el simbolisme blanc lluminós i diurn de l'Arcà III (l'Emperatriu) amb qui la Papessa forma la dual oposta i contingent de la feminitat.

En resum i per acabar en l'Arcà II, la Papessa, senyora del coneixement esòteric, ocupa en l'estructura del Tarot el lloc de la porta, del passatge entre l'exterior i l'interior del punt mòbil i comú entre la cosa i el coner.

Fins la pròxima

CHIBALETA STUDIO
★ presents ★

CAGA CON
GUSTO, CAGA
CON PENA... PERO
CAGA CON UN
COMIX QUE
VALGA LA
PENA!!!

Y LUEGO TIRA DE
LA CADENA!!

Y LUEGO
CASCATELA
ASIN!!!

SIC